

rukou do obličeje, takže krvácel z úst. Podle toho nastalo poranění, o něž jde, sice na místě, kde, a za děje, v jehož průběhu se dopustila odporu i Ludmila Ch-ová, avšak nastalo v úseku děje, v němž nebylo odporu Ludmily Ch-ové veřejným orgánům, nebylo účinkem takového odporu, nýbrž pouhého rozhazování rukama, v němž ani rozsudek odpor neshledává (srovnej i výpověď U-ovu: »zranila mne, jak živě rozkládala rukama, nadávajíc při tom«, a »poranila mne nahodile při tom, jak rukama rozháněla«). Použil-li přes to rozsudek z důvodu tohoto poranění na Ludmilu Ch-ovou vyšší trestní sazby § 82 tr. zák., vykročil tím z mezí zákonné trestní sazby, zakládající se na přitěžující okolnosti v zákoně zejména uvedené.

Čís. 4284.

Skutková podstata podílnictví na krádeži podle § 185 tr. zák. vyžaduje, by pachatel v době, kdy ukradenou věc na sebe převedl, věděl, že je kradená, po případě, že šlo o krádež zločinnou, nikoliv však zločinnou z důvodu § 176 tr. zák. (§ 186 a) tr. zák.), a je za ostatních podmínek splněna, vztahuje-li se činnost uvedená v § 185 tr. zák. na kradenou věc samu, nikoliv i, vztahuje-li se na to, co bylo za ni získáno.

(Rozh. ze dne 25. září 1931, Zm I 812/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu trestního v Praze ze dne 30. srpna 1930, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podílnictví na krádeži podle §§ 185, 186 a), b) tr. zák., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a věc vrátil nalézacímu soudu, by ji znovu projednal v rozsahu zrušení a o ní znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost byla shledána důvodnou, pokud stěžovatel tvrdí, že nelze hleděti k tomu, co dostal od Františka V-a v době, kdy mu nebylo ještě 14 let, a že nelze hodnotiti jako podílnictví na krádeži to, co vydal V. za stěžovatele, kupuje mu lístky do biografu a hostě ho. Skutková podstata podílnictví na krádeži podle § 185 tr. zák. vyžaduje, by pachatel v době, kdy ukradenou věc na sebe převedl, věděl, že je kradená (Sb. n. s. čís. 2403, 3057, 3060), a je za ostatních podmínek splněna, vztahuje-li se činnost uvedená v § 185 tr. zák. na kradenou věc samu, nikoliv i vztahuje-li se na to, co bylo za ni získáno (Sb. n. s. čís. 1253, 2675). Nalézací soud zjišťuje, že stěžovatel nejméně 2.000 Kč nabyl od Františka V-a v době od konce 1927 do února 1930 jednak hotově, jednak tím způsobem, že František V. platil za stěžovatele lístky a útratu. Poněvadž se stěžovatel narodil dne 10. ledna 1914, nelze mu především přičítati za zločinné podílnictví na krádeži to, co dostal hotově před 10. lednem 1928; to bylo by přestupkem § 269 a), 270 tr. zák. nebo činem, jež nemohou soudy stíhati (§§ 273, 269 b) tr. zák.). Po-

něvadž dále nalézací soud nerozeznával mezi tím, co František V. stěžovateli daroval nebo mu hotově půjčil, a mezi tím, co za stěžovatele zaplatil, a jen celkově zjistil, že to činí přes 2.000 Kč, bude nutno, by zjistil, zda to, co stěžovatel vzal od něho po 10. lednu 1928 z ukradených peněz, ač věděl, že jsou kradené, činí přes 2.000 Kč či méně (§ 186 b) tr. zák.), a zda v době, kdy přijal třeba sebe menší částku, věděl, že šlo o krádež zločinnou, nikoliv však zločinnou z důvodu § 176 tr. zák. (§ 186 a) tr. zák.). Stěžovatel poukazuje k tomu, že to nemohl vědět, an František V. platil za něho nepatrné částky za lístky do biografu a nakládal před ním jen s malými částkami.

Čís. 4285.

K pojmu »nastrojení« zločinu ve smyslu § 5 tr. zák. se sice nevyžaduje, by návodce zlý skutek, k jehož spáchání směřují jeho vůle a působení na pachatele, určil do všech podrobností, najmě, pokud jde o jeho předmět, rozsah, místo a čas; jest však nezbytným předpokladem nastrojení, by vybídnutí směřovalo k trestné činnosti určitého druhu; rovněž jest nezbytným předpokladem trestné pomoci podle § 5 tr. zák., by pomocník úmyslně přispěl prostředky § 5 tr. zák. k bezpečnému vykonání zločinu určitého druhu.

Návod a pomoc při zločinu podle § 83 tr. zák., jehož cílem bylo zmocnit se dokumentů (listin), předpokládá, že pachatelé vybídli hlavní pachatele právě k tomu, by se jich zmocnili násilím podle § 83 tr. zák. (násilným vpádem do příbytku držitele listin), a že k bezpečnému vykonání právě tohoto násilného vpádu vědomě svou činností přispěli.

(Rozh. ze dne 25. září 1931, Zm I 232/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmáteční stížnosti obžalovaných Jindřicha Ž-ého a Jaroslava T-y do rozsudku krajského soudu trestního v Praze ze dne 2. dubna 1929, jímž byli uznáni vinnými obžalovaní Antonín H., Josef K. a Rudolf P. zločinem veřejného násilí násilným vpádem do cizího nemovitého statku podle § 83 tr. zák., Josef K. i přestupkem podle § 36 zbrojn. patentu, stěžovatelé Jindřich Ž. a Jaroslav T. pro spoluvinu na tomto zločinu podle §§ 5 a 83 tr. zák., zrušil napadený rozsudek ohledně stěžovatelů ve výroku o vině jako zmátečný a vrátil věc soudu první stolice, by ji v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Zmateční stížnosti obžalovaných Jindřicha Ž-ého a Jaroslava T-y, dovolávající se číselně důvodu zmátečnosti čís. 9 a) § 281 tr. ř., nelze upřítí oprávnění. Stěžovatelé byli uznáni vinnými hledíc k § 5 tr. zák. jako návodci a pomocníci zločinu veřejného násilí podle § 83 tr. zák., spáchaného spoluobžalovanými Antonínem H-em, Josefem K-ou a Ru-